

דעם רבינ'ס אינכט

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ו ר"ט)

דער ריינער קוואל

אַ צדיק וואס פאשעט אידישע קינדער

מיר שטייען שוין זייער נאנט צום הייליגן יום טוב פסח. מען דארף וויסן אז יעדער יום טוב איז א נייע יום טוב וואס איז נאך קיינמאל נישט געווען און נאר אונז קינדערלעך און אידעלעך פון היינטיגן דור קענען פראווען דעם הייליגע יום טוב.

עס איז דא א בריוו פון ר' נתן (על"ת ס"ג) צו זיין זון דארטן שרייבט ער אים מיט די ווערטער:

"זאלסט פון יעצט דערפרייען דיין נפש יעדן טאג, בפרט אין די טעג פון אדר און ניסן וועלכע זענען טעג פון ישועת ישראל, מען איז דאן פארנומען מיט אסאך מצוות אנצוגרייטן אויפן הייליגן יום טוב פסח. שטארק זיך צו טון אלע הכנות

צום פסח מיט גאר א גרויסע שמחה, אז מיר האבן זוכה געווען זיך צו גרייטן צו עסן מצה אין פסח, צו טון דער רצון פון השם ותברך".

טייערע קינדערלעך מען דארף זען צו העלפן אין שטוב וואס די עלטערן בעטן און מאכן אלעס מיט גרויס פרייד אז אונז האבן די זכיה צו מאכן א נחת רוח פאר אנזערע עלטערן און פארן אויבערשטן, מען קען זיך נישט פאר שטעלן וואספארא שעשועים ווערן געטון דורך דעם אין אלע עולמות, יעצט ווען מען רוימט ארויס די חמץ עס זאל נישט בלייבן אפילו א ברעקעלע אין שטוב דארף מען

וויסן וואס דער רבי זאגט אין תורה ה' "צריך לפנות את המחין מהכמות חיצונית וממחשבות זרות. מחמץ שלא יחמץ את חממתו בהכמות חיצונית ובתאוות" דאס מיינט: "מען דארף ארויס רוימען פון קאפ אלע חמץ וואס דאס מיינט טראכטן שלעכטס אויף א חבר אדער אויף זיך אליין, אדער חלילה אויף דער אויבערשטער און אזוי אויך נישט

לאזן אין קאפ מחשבות וואס דער אויבערשטער האט נישט ליב. דאס איז א כלל אויף אלעמאל בפרט אין די הייליגע טעג וועלכע זענען זייער מסוגל צו רייניגן די מח פון אלע פחדים און פון אלע זאכן וואס דער ווייטערט פונעם באשעפער".

טייערע קינדער, תינוקות של בית רבן! אין די וואכעדיגע סדרה ליינט מען אין די תורה "ויקרא אל משה" וואס דאס איז די ערשטע זאך וואס די קינדערלעך הייבן אן צו לערנען. דער הייליגער רבי זאגט אין די באוואוסטע תורה וואס רופט זיך "אזמרה" אז אין יעדן דור איז דא א פאסטעך וואס ער פאשעט די שאר, דאס מיינט אז עס איז דא א צדיק וואס פאשעט די אידישע קינדער, דער צדיק בויט א משכן און ער ווייסט אין יעדן דור וואו די שכינה רועט און ער קען טרעפן אלע נקודות טובות פון אלע אידן.

די גמרא (שבת קי"ט) זאגט: "אז די גאנצע וועלט האט א קיום נאר בזכות די הבל פיהם דער אטעם וואס קומט ארויס פון די מויל פון די קינדערלעך וואס לערנען אין חדר, ווייל זייער מויל איז נאך אינגאנצן ריין" און זיי באקומען דער אטעם פונעם משפך וואס דער צדיק הדור בויפט אין יעדן דור, אזוי ווי די משפך וואס משה רבינו האט געבויעט און מדבר.

דערפאר גלייך ווען א קינד הייבט אן צו לערנען די הייליגע תורה, הייבט ער אן פון "ויקרא אל משה" ווייל אין "ויקרא" רעדט מען פון ענדיגן אויפשטעלן די משפך און דעמאלטס האט דער אויבערשטער גערופן משה רבינו און אנגעהויבן רעדן צו אים פון משפך, דערפאר הייבט מען אן ויקרא ווייל די קינדערלעך באקומען די הבל פיהם פונעם משפך אשרינו אז דער הייליגער רבי פארציילט אונז ווי גרויס און ווי חשוב איז די תורה וואס איר לערנט!

דער אויבערשטער זאל העלפן מען זאל זיך צוגרייטן צום הייליגן יום טוב אזוי ווי עס דארף צו זיין און זיך גאר שטארק פרייען אז מיר גייען עסן די הייליגע מצות וואס דאס איז שפייען פון די מלאכים און מ'זאל זוכה זיין צו אויסרוימען און אכטונג געבן פון חמץ און זוכה זיין צו אלע השפעות בגשמיות וברוחניות און מען זאל זוכה זיין נאך דאס יאר צו מקריב זיין דעם קרבן פסח, ונאכל שם מן הפסחים ומן הזבחים צוזאמען מיט אלע צדיקים אין בית המקדש - במהרה בימינו אמן.

...בקרוב וועלן מיר זוכה זיין צו עסן שפייען פון די נשמה, אזעלכע עסן וואס די מלאכים שפייען זיך פון דעם. דער אויבערשטער זאל העלפן מיר זאלן ריכטיג קענען מבער זיין דער חמץ און זוכה זיין ארויסצוגיין פון חמץ צו מצה, פון טויט צו לעבן, פון עצבות צו שמחה...

(עלים לתרופה - בריוו סה)

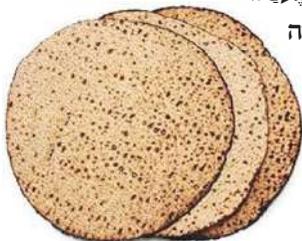
א תפלה פאר פסח

באשעפער, העלף אונז, מיר זאלן זוכה זיין צו מקבל זיין אויף אונז די קדושה פון יום טוב פסח, מיט א געוואלדיגע הייליגקייט מיט א שמחה און חדות. מיר זאלן זוכה זיין צו מקיים זיין די מצוה פון ארבע כוסות די וויין פון פסח מיט א ריכטיגע שלימות און מיט קדושה וטהרה. (תפלה ב')

באשעפער, זיי זיך מרחם אויף אונז מיט דיין גרויס רחמנות און דיין גרויס גענאד.

העלף אונז אויפגעמען די דריי רגלים פסח, שבועות און סכות מיט א קדושה און א גרויס פרייד, מיר זאלן זוכה זיין צו מכבד זיין אלע ימים טובים מיט אלע מיני כבוד און שיינקייט, מיט עסן, סעודות און ריינע קליידער. און רוען פון אלע ארבעט. מיט א גוט הארץ און א גרויסע שמחה.

מיט תפלה בכונה און א געוואלדיגע התעוררות ווי עס פאסט פאר א אידיש קינד צו דאווענען און זיך אויפצופירן יום טוב.

אונטערזעגנס #30

בני רבי נתנאל פאיער

אין קורצן פון פריער:

נאך שבת חנוכה ווערט רבי נתן דער אפיציעלער שרייבער פון רבי'ס תורות. דער רבי דריקט אויס צופרידנהייט פון רבי נתנאל ארבעט ווי ער פארשטייט זיינע תורות מער ווי א צווייטן און אזוי אויף האט ער א כח דאס אראפצוברענגען אויפ'ן פאפיר אויף א וואונדערליכן אופן. דער רבי האט געהאט נאך גרויסע תלמידים אבער רבי נתן - מער ווי א צווייטן - האט אינגאנצן אוועקגעווארפן זיין פריערדיגן דעת און אנגעהויבן פון דאסניי ביים רבי'ן.

אצינד ליניט ווייטער:

די מדת הענוה פון רבי נתן

דער רבי האט זיך אויסגעדריקט אמאל צו זיין טאכטער הרבנית הצדיקת מרת אדל, וועגן רבי נתן: 'וואס קען איך דיר זאגן איבער זיין קלוגשאפט? ער איז אזוי קלוג אז ער דארף נאר געבן איין בליק אויף א געביידע צו קענען זאגן די מאסן פון אלע זייטן.'

אבער רבי נתן, מיט אלע זיינע געוואלדיגע כשרונות און מדריגות, האט ער זיך געהאלטן קליין ביי זיך. ער האט זיך געשפירט אזוי שפלידיג ווי גלייך ער איז דער נידעריגסטער מענטש אויף דער וועלט.

ס'איז געווען איינמאל, נאך אין אנהייב פון זיין התקרבות צום רבי'ן, האט דער רבי געשמועסט מיט זיין תלמיד, הרב הקדוש רבי יצחק פון טראוויצע וצ"ל און דערביי האט דער רבי זייער אויסגעלויבט זיין נייער מקורב - רבי נתן. "ווי אזוי קען איך אים דערקענען?" האט רבי יצחק געפרעגט צום רבי'ן.

"אז דו וועסט אים גוט אנקוקן, וועסטו זען דאס ער איז ביי זיך זייער קליין, ווי ער וואלט געווען א שטיקל בלאטע", האט דער רבי ערקלערט. "און אז דו וועסט אים בעטן דיר צו קויפן עפעס צו עסן פאר א קאפיקע, וועט ער לויפן דיר עס ברענגען, אפילו ער קען דיר נישט..."

רבי יצחק טראוויצער איז ארויס אין גאס און באגעגנט אן אומבאקאנטער אינגערמאן, באקליידעט מיט גבירישע קליידער, גייענדיג מיט א געוואלדיגע זיזות. דאס האט ער שוין געהאט געהערט אז רבי נתן קומט פון א רייכע משפחה, האט ער געקלערט אז ס'שטימט עפעס צו רבי נתן. ער גייט צו צו דעם אינגערמאן און שטרעקט אויס א מטבע זאגנדיג: "ר' איד, כ'בין אביסל הונגעריג, אפער קענט איר מיר פארשאפן עפעס צו איבערבייטן?"

רבי נתן טראכט נישט קיין צוויי נעמט איבער דעם מטבע און איילט צו קויפן א בייגל פאר דעם

פֿרעמדן איד.

רבי יצחק האט גלייך פארשטאנען אז ער איז דאס, דער הייליגער און גרויסער תלמיד פון וועמען דער רבי האט גערעדט. יא, ס'שטימט מיט די אינפארמאציע וואס דער רבי האט אים פון פאראויס צוגעגרייט. רבי נתן טוט זיך אויסצייכענען מיט א זעלטענע מדת הענוה.

ווי ביים אריז"ל

ביי איינע פון זיינע ערשטע באזוכן, האט רבי נתן געזען דארט א ספר פון רבי חיים וויטאל און האט געבעטן פון רבי'ן אויב ער קען דאס לייען ביי אים? דער רבי האט דאס אים אהינגעגעבן. א צייט שפעטער, ווען רבי נתן האט צוריקגעברענגט דעם ספר, האט דער רבי אים געפרעגט: "וואס האסטו ארויסגענומען פון דעם ספר?"

רבי נתן האט געענטפערט: ער האט געזען דארט שטיין אז בשעת רבי חיים וויטאל איז מקורב געווארן צו זיין הייליגער רבי - דער אר"י הקדוש, האט אים זיין רבי זייער אויסגערימט מיט זיינע הויכע מדריות און געהויבענע נשמה, אויף גאר א גרויסן פארנעם. אבער רבי חיים וויטאל האט נישט געוואלט אננעמען און גלייבן די אלע שבחים אויף אים. צוליב זיין געוואלדיגע עניויות און שפלות האט ער זיך באטראכט אלס פיל קלענער דערפון. רבי חיים וויטאל האט געפרעגט זיין רבי'ן: "ווי אזוי קענט איר זאגן אויף מיר אזעלכע געוואלדיגע לויב ווערטער, ווען איך ווייס ביי מיר מיין נידעריגקייט?"

דער אריז"ל האט אים געענטפערט: "אין די היינטיגע דורות, ווען עס הערשט אזא געוואלדיגע התגברות היצר, קען מען מיט א קלייניגקייט אנקומען צו די מדריות פון דעם גרויסן תנא, רבי עקיבא." (ווי באוואוסט האט רבי חיים וויטאל געהאט דעם שורש נשמה פון רבי עקיבא.)

הערנדיג די דאזיגע רייד פון רבי נתן, האט דער רבי קאמענטירט: "אט דאס האב איך טאקע געמיינט." דערמיט האט דער רבי געוואלט ערקלערן פאר רבי נתן, וועלכער האט אויך שוועריגקייטן אנצונעמען די גרויסע שבחים וואס דער רבי זאגט אויף אים. מיט די ווערטער פון דעם אר"י הקדוש איז דאס פארענטפערט געווארן.

אין א שמועס מיטן רבי'ן

איין נאכט, ווען רבי נתן האט געמאכט התבודדות אין פעלד אינדרויסן פון שטאט, איז ער געקומען שמועסן מיטן רבי'ן. דער רבי האט אים ווארעם אויפגענומען און אים גענומען אויף א שפאציר ארויס פון שטעטל.

דער רבי האט גערעדט מיט אים א לאנגע שמועס און אים געזאגט א תורה ווי ער ערקלערט די חשיבות פון התבודדות און אז דאס איז די שליסל צו ווערן נענטער צום באשעפער. ווייטער אין די תורה לערנט דער רבי אז א מענטש זאל ארויסגיין אינדרויסן פון שטאט בינאכט נאך חצות, ווען אלעס שלאפט, און ער זאל זיך דאן אויסגיין דאס הארץ צום באשעפער. מען זאל טיף מתפלל זיין צו זוכה זיין צו קענען נענטער ווערן צום באשעפער און אים דינען מיט א ריינקייט און נישט פארבלענדעט ווערן פון די שלעכטע נייגונגען און תאוות, נאר שטענדיג ציען צום אויבערשטן. מען זאל בעטן די כוחות און דעת צו קענען אויסארבעטן די מדות ווי כבוד, קנאה, און נאך פיל אנדערע שלעכטע מדות ביים מענטש. מען זאל ווערן איידעלער און ריינער וואס דאס איז די שליסל צו דערגרייכן הויכע מדריות אין עבודת השם.

ווען רבי נתן האט אין די עשרת ימי תשובה צום ערשטן מאל אין לעבן געהערט פון רבי'ן די עצה פון התבודדות, האט ער שוין גלייך געטון צום

דער רבי האט אים אָבער אָנגעכאַפּט ביי זיינע קליידער אים אָפּצוהאַלְטן און האט אים געזאָגט: "שטיי, וועסט נישט פּוּעלן. זיי וועלן דיר נישט הערן!..."

(עס פלעגט זיין אן אָפּטע ערשיינונג אז דער רבי זאל אויסשמועסן מיט זיינע תלמידים איבער געוויסע געדאַנקען און עצות אין עבודת השם און נאר שפּעטער האט ער דאס איבערגעגעבן אין א צאמגעשטעלטע תּוּרה).

זאך און איז אויפגעשטאַנען אינמיטן די נאַכט צו ארויסגיין צו באהאַלטענע פּלעצער צו רעדן צום אויבערשטן. אָבער אצינד, ווען ער האט געהערט די זעלבע זאך נאר אין א תּוּרה וואס איז געווען צאמגעפּלאַכטן די אלע ענינים אין איין הפּלאַדיגע תּוּרה, איז ער אזוי באַגייסטערט געווארן, אז ער האט אויסגעשריגן: "געוואלד! לאמיר לויפן איבער די גאַסן און מאַרקן און שרייען: געוואלד! וואס טראַכט איר אלע? וואס וועט זיין מיט אייערע נשמות?!"

אן אַרט וואס די חסידים פלעגן שטענדיג האפן און בענקען זוכה צו זיין דאָרט צו קומען זיך אויסגיין דאס הארץ און בעטן ישועות ברוחניות און בגשמיות בזכות התנא אַלקי ר' שמעון בר יוחאי, אזוי ווי דער דרך העולם אז מענטשן פארן ווייט פאר די הנאות פון דער וועלט, פאר עפעס א שטיקל עולם-הזה וואס זיי האבן נאכנישט פאַרזוכט, אזוי פלעגן די לייט פונעם 'בעל תפלה' פארן ווייט און ארויסגיין פון זייערע הייליגע פיד-אַמות כדי צו זוכה זיין צו א בעסערע דאווענען, א העכערע סאַרט פלאץ וואס קען עפענען דאס הארץ. פלעגט מען אָפּט זען די ברסלבער חסידים מאכן דעם שווערן וועג קיין מירון וואס דאס מיינט בייטן עטליכע אלטע פאַקראַכטע באַסעס וואס האט נישט געברענגט קיין גרויסע תענוג צו פארן דערינען אזא לאנגע שווערע וועג. אָבער דאס אלעס איז אלס געווען כּדאי, צו קענען

ביים פולן באס סטאַנציע וואס איז געווען קאלירט מיט אלע סארטן פארשוניען ווארטנדיג אויפן באס, האבן די צוויי איידעלע חסידישע אינגעלייט וועלכע האבן געווארט אין זייט ארויסגעשטאַרצט צווישן אלע ארומיגע.

וועלכע סבה האט געברענגט פאר די צוויי ברסלבער אינגעלייט - וואס מען האט דערקענט אויף זיי אז זייער שטייגער איז זיך צו דרייען ארום דעם בית מדרשו, מקוה, כולל, ארויסצוגיין פון די באשיצנדע מויערן פון די הייליגע שטאט ירושלים און זיך שטעלן ביים באס סטאַנציע זיך ארויסצולאזן אין וועג?

נאר איין זאך! - ר' שמעון...

דער ציון פונעם הייליגן תנא ר' שמעון בר יוחאי איז

ווייל אט די געצייילטע דיבורים וואס איך האב געהערט פון צוויי חסידים האט מיר זייער גערירט דאס הארץ, און זענען מיר נאכגעלאפן וואו איך בין געגאנגען. איך האב נישט געהאט קיין מנוחה בייטאג און ביינאכט. איך האב ליידער גוט געוואוסט ביי מיר אז איך האב אסאך קאליע געמאכט מיט מיינע שלעכטע מעשים. איך האב נישט געהיטן די הייליגע תורה און מצות און נישט געוואוסט אז מען קען בכלל פארעכטן. איך בין שוין געווען מיואש ביי מיר צו תשובה טון, אבער דער דבור וואס איך האב געהערט האט שטארק גערעדט צו מיר און מיר געגעבן א האפענונג. אויב מען קען קאליע מאכן קען מען אויך פאררעכטן. ס'איז מיר געווען א חידוש דאס צו הערן.

אזוי האב איך זייער צוביסליך אנגעהויבן צו טוישן מיין לעבן. קודם מיטן היטן אביסל תורה און מצות און זיך דערווייטערן פון שלעכטס. מיט די צייט האב איך אנגעפאנגען צו גיין אביסל אין שול אריין, ביז איר קענט מיר יעצט זען מיטן אויבערשטנס הילף ווי איך האב מיר זייער געשטארקט. איך לעב א ערליכער לעבן מיר מיין משפחה און איך פיר זיך אזוי ווי דער באשעפער וויל!

דער פארקויפער האט געדאנקט דעם באשעפער וואס האט אים געשיקט די ריכטיגע שליחים אים צו צוריק קערן צום אויבערשטן.

די צוויי אינגעלייט האבן זיך טאקע דערמאנט דעם דבור וואס זיי האבן אים געזאגט און זענען געווען איבערדראשט ווי איין דבור פון רבי'ן קען מאכן אזא מהפכה, אז עס האט אזא כח. ווען איינער נעמט דאס מיט אן אמת און תמימות קען אים דאס אליין ארויסשלעפן פון בלאטע און אים געבן א חיים טובים!

געוואלט איבערזאגן עפעס א דבור פון רבי'ן, אבער אין יענע מינוט איז אים אלעס ארויסגעפלוין פון קאפ, ער האט גארנישט געדענקט. ער האט נישט פארשטאנען וואס איז פלוצלונג געשען מיט אים אז ער געדענקט נישט קיין שום דבור פון רבי'ן? ער האט אויפגעהויבן זיינע אויגן צו הימל און געבעטן פון באשעפער זאל אים אריינשיקן עפעס א דבור אין זיין מויל ער זאל קענען מחיה זיין דעם איד, ווי נאר ער האט געענדיגט די קורצע תפלה האט א ווארט אויפגעבליצט אין זיין געדאנק:

"אם אתה מאמין שאפשר לקלקל תאמין שאפשר לתקן", האט ער געזאגט צום פארקויפער. "אויב דו גלייבסט אז מען קען פארדארבן [צעברעכן] דאן גלייב אז מען קען פאררעכטן!" דער פרייער פארקויפער האט געהערט און זיך באדאנקט. די צוויי האבן זיך געזענגט לחיים ולשלום.

די יארן זענען געלאפן, שנעלער ווי עס האט געדאכט. עס זענען שוין אריבער אסאך יאר זייט יענעם אינצידענט, און ווידער האט די השגחה צוגעפירט אז ר' יעקב מיט זיין חבר האבן זיך געטראפן אין דער שטאט טבריה נעבן דאס קליין געשעפטל צו קויפן עפעס טרינקען אינמיטן זייער וועג, אבער אט זען זיי א צווייטער פארקויפער, א איד באצירט מיט א בארד און א קאסקעטל אויפן קאפ. זיי האבן זיך אביסל אינטערעסירט אויפן פריערדיגן מוכר וואס זיי האבן געקענט, אבער דער פארקויפער האט זיך זייער געוואונדערט, ווייל קיינער איז נישט געשטאנען צום פארקויפן ביי זיין געשעפטל חוץ ער. זיי זענען אריין אין א שמועס ווען אינצווישן זאגט זיי דער פארקויפער: "אפשר זענען איר אט די צוויי חסידים וואס האבן מיר איבערגעזאגט עפעס א וואונדערליכער ווארט מיט אסאך יארן צוריק?"

פ פ מ ח ט ת ע ק ז ג

ש ת ב ז ו ז ג ת מ ע ק ז ג

ר ז פ פ ז כ נ מ ר ז ג ז ג

ת מ ע ק ז ג ש פ ג ת מ א ש ג ל

ב י פ פ מ א ז כ צ

לין די ווערטער פון רבי טען דורך די סימנים פון א"ת ב"ש

ר ת ט ה מ ה מ ת א י ה ג מ י

ת פ ט ת כ ז ט מ ח מ י פ פ ת ח

ק ז ג ת פ מ ש ז ג ב נ ז ג

צ ת נ ר ז נ פ ט י מ נ

ת פ ט ע ז ג ז ז כ נ ז ג ט

ת פ ט י מ נ ת פ ט ע ש מ ע

צ מ מ ט נ ת מ ע ה פ כ ת ע ט

n	ז	i	ה	ד	ג	ב	א
o	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת
ע	o	ג	מ	ל	כ	י	ט
ז	n	ט	י	כ	ל	מ	נ
		ת	ש	ר	ק	צ	פ
		א	ב	ג	ד	ה	ו

המשך פון זייט 12

א טיפע חרטה

אויף א זאך וואס ער האט קלאר געזען... עס האט אים זייער וויי געטון, אבער ער האט געליטן און געשוויגן.

איין נאכט, ווען אפרים האט געדארפט גיין שלאפן ביי זיין זיידע, איז ער זיך געלעגן אין זיין ליידליגע צימער ביינאכט, און ער האט געטראכט צו זיך, פארןאס פיר איך זיך אויף אזוי מיט גמליאל? ער ווייסט די אמת, פארןאס דארף מען אים גרינגשעצן?...

ווען האט דאס פאסירט אז אפרים האט אנגעפאנגען צו כאפן ווי שלעכט ער פירט זיך אויף, און צו תשובה טון? ווען ער איז געווען אליינס. ווען ער איז געווען אנוועק פון די גאנצע הו-הא, און ער האט געטראכט צו זיך, 'צי איז דען ריכטיג אזוי צו טון? איז דאס א גלייכע התנהגות?'. אזוי, מיט אביסל ישוב הדעת, קומט מען אן צו גוטע מסקנות און צו אמת'ע תשובה.

און גמליאל האט דערציילט אז ער איז דארט געווען, ער האט אליינס געזען ווי הצלה קומט אן אויפן סצענע, און ער האט אפילו געזען ווי דער פארוואנדעטער איז מצליח זיך אויפצושטעלן. אפרים, וואס איז נישט דארט געווען, האט אלעס אוועקגעמאכט מיט איין ווארט, און אנגעפאנגען זאגן אלע סארט חשבונות פארןאס דאס קען נישט זיין...

אזוי האט פאסירט עטליכע מאל. אפרים, דער 'הויפט פון כּתה' האט אוועקגעמאכט און פארשעמט יעדער וואס האט נאר מהרהר געווען אדער געקווענקלט אויף זיינע 'פערל-ווערטער', און בפרט דער איידעלער גמליאל. ער האט אזוי טיף וויי געטון גמליאל, וואס האט נישט געהאט קיין אנונג פארןאס עס קומט זיך אים אזוי צו פארשעמט ווערן קעגן אלע חברים - און נאכדערצו,

מעשה יא'
דער 'בן-מלך' און
דער 'בן-שפחה'

סיפורי מעשיות משנים קדמוניות

דער 'פארביטענער' - וואס ער איז געווארן 'מלך' - האט אפגענומען די 'מלוכה' שטארק!

און אז ער האט עפעס געהערט, אז מענטשן מומלען [מורמלען] און שמועסן עפעס דערפון (דהיינו: אז זיי זענען פארביטן געווארן, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]) - האט ער זיי 'מעניש' געווען (כלומר: געשטראפט און געפייניגט), און האט זיך אין זיי 'נוקם' געווען! און ער האט געקעניגט, בתוקף ועוז!

ויהי היום - איז דער 'מלך' געפארן מיט זיינע 'שרים' - 'נאוולאווייע' (דהיינו: כאפן חיות). און זיי זענען געקומען צו א 'שיין ארט' - און א 'טייכל וואסער' איז געווען פאר דעם ארט.

האבן זיי זיך געשטעלט [אפגעשטעלט] דארט, אפרוען זיך - און האבן זיך געוואלט דארט 'שפאצירן'.

האט זיך דער 'מלך' אביסל צוגעלייגט [שלאפן]. איז אים געקומען אויף אינזין [אויפן געדאנק]: "די 'מעשה' וואס ער האט געטאן - וואס ער האט פארטריבן דעם 'דאזיגן' אומזיסט!" ווארן ממנה-נפשך: "[אויב] איז ער אנדערש [באמת] דער 'בן-מלך' - [איז] לא-די [נישט נאר] וואס ער איז פארביטן געווארן - פארוואס זאל ער נאך פארטריבן ווערן אומזיסט!?"

און אז ער איז נישט דער 'בן-מלך' - קומט אים אויך נישט, אז מען זאל אים פארטרייבן - ווארן וואס האט ער געזינדיגט!?"

האט זיך דער 'זוהן' מנישב געווען (דהיינו: דער 'אמתער ברמלך', וואס ער איז פארביטן געווארן): "[אז] ער מוז אנטלויפן!" האט אים דער 'פאטער' געגעבן 'אסאך געלט' - און ער איז זיך אַוועק!

האט עס אים זייער פארדראסן [פארן 'אמתער ברמלך']: "וואס [פארוואס] ער איז פארטריבן געווארן פון זיין 'מדינה' אומזיסט!?"

ווארן ער האט זיך ארומגעקוקט: "פארוואס קומט [זיך] מיר דאס, אז איך זאל פארטריבן ווערן!?" "[אויב] בין איך אנדערש [באמת] דער 'בן-מלך' - קומט מיר בוודאי נישט דאס, אז איך זאל פארטריבן ווערן!?"

"און אפילו אז איך בין נישט דער 'בן-מלך' - קומט מיר אויך נישט דאס, אז איך זאל זיין א 'בורח' (דהיינו: א 'אנטלאפענער') אומזיסט - ווארן וואס האב איך געזינדיגט! וואס בין איך דא שולדיג!?"

האט עס אים זייער פארדראסן! - און מחמת [צוליב] דעם, האט ער זיך גענומען צום 'טרונק' - און איז געגאנגען ל'בית-הזונות' (דהיינו: אין די 'שטיבער' וואו 'הורן' [זונות] זיצן)!

און ער האט געוואלט דערמיט, זיך פארברענגען זיינע יאהרן - [אז] ער זאל 'שיכורן', און זאל נאכגיין נאך וואס זיין 'הארץ' גלוסט - ווייל ער איז פארטריבן געווארן אומזיסט!

און דער 'מלך' (דהיינו: דער 'פאלטשער ברמלך',

און האט אָנגעהויבן צו טראַכטן: "וואס האט עס גאט [מיט] מיר געטאן?"! [אויב] בין איך אנדערש [באַמת] דער 'בן-מלך' - קומט מיר בּוּדאָי נישט דאס!"

"און אז איך בין נישט דער 'בן-מלך' - קומט מיר אויך נישט דאס דאזיגע, אז איך זאל זיין אַ 'בורח', און אַ 'פּאַרטרִיבענער'!"

דערנאך האט ער זיך מיישב געווען אין דער 'דעה' [געדאַנק]: "אַדרבא - אז ס'איז יא אזוי - אז 'השם-יתברך' קען יא אזוינס טאן, אז מ'זאל פאַרבייטן אַ 'בן-מלך', און ס'זאל אויך אים אזוינס איבערגיין - קער איך זע מיר יא אזוי צו פירן [פאסט דאס זיך אזוי אויפצופירן]? - איז זע רעכט [ריכטיג] וואס איך האב געטאן? - שטייט עס מיר אן, אז איך זאל מיר אזוי פירן [אויפפירן] אזוי-ווי איך האב געטאן?"

און ער האט אָנגעהויבן גרויס 'צער' צו האבן, און זייער 'חרטה' צו האבן - אויך די 'מעשים-רעים' וואס ער האט געטאן!

דערנאך האט ער זיך אומגעקערט אהיים, דארט וואו ער איז געווען - און ער האט זיך ווייטער גענומען צום 'טרונק'!

נאָר מחמת [ווייל] ער האט שוין אָנגעהויבן 'חרטה' צו האבן - פּלעגט אים מבּלבל צו זיין, די 'מחשבות' פון 'חרטה' און 'תשובה', וואס ס'איז אים געקומען אויך אינזין [אויפן געדאַנק] אלעמאל!

אַמאַל האט ער זיך צוגעלייגט [שלאפן] - האט זיך אים געחלומ'ט: "באַשר [אז] אין 'דעם' און אין 'דעם' אָרט - איז [פאַרהאן א] 'יריד' אין 'דעם' און 'דעם' טאג - בּכּן [דעריבער] זאל ער אהינגיין - און וואס

האט דער 'מלך' זיך פאַרטראַכט אין דער [דאזיגער] זאך - און האט 'חרטה' געהאט אויך דער 'עבירה', און אויך דער גרויסער 'עוולה' - וואס ער האט דא געטאן!

און דער 'מלך' האט זיך נישט געקענט קיין 'עצה' געבן: "וואס ער זאל דא טוהן?"

און 'שמועסן' - קען מען אזוי אַ [אזא] זאך נישט, מיט קיין שום מענטשן, [אז] מען זאל מיט אים אַ 'עצה' האלטן - (ווארן מען שעמט זיך בּוּדאָי, אזוינס צו שמועסן מיט לייט [מענטשן])!

איז דער 'מלך' זייער פאַרזאַרגט געווארן, אין גרויס 'דאָגה'!

האט ער געהייסן די 'שרים': "אז מען זאל זיך אומקערן - ווארן ווייל [וויבאלד] ס'איז אויך אים געפאלן 'דאָגה', באַדאַרף מען זיך שוין נישט שפאַצירן!" האבן זיי זיך אומגעקערט אהיים!

ווי דער 'מלך' איז געקומען אהיים - האט ער בּוּדאָי געהאט כּמה זאכן און אינטרעסן - האט ער זיך געפאַרעט אין זיינע אינטרעסן - איז אים די [דאזיגע] זאך, אויס אינזין ארויס [ארויס פון געדאַנק] (דהיינו: די 'דאָגה' און די 'חרטה' וואס ער האט געהאט, אויך דעם וואס ער האט יענעם פאַרטריבן אומזיסט).

און דער וואס ער איז פאַרטריבן געווארן (דהיינו: דער 'אַמת'ער בן-מלך') - און ער האט געטאן [אַפּגעטאן] וואס ער האט געטאן [אַפּגעטאן], און ער האט אויסגעבראַכט [פאַרפאַטשקעט] זיין 'געלט' - אַמאַל איז ער אליין ארויסגעגאַנגען זיך 'שפאַצירן' - און ער האט זיך צוגעלייגט [שלאפן] - איז אים געקומען אויך אינזין [אויפן געדאַנק]: "וואס מיט אים האט זיך איבערגעטאן [אַפּגעטוהן]!"

ס'וועט זיך אים טרעפן צום ערשטן עפעס א פארדינסט - זאל ער עס תיכף טאן - כאטשע ס'וועט נישט זיין וועדליג [לויט] זיין פ'בוד'! (אזוי האט זיך אים געהלומ'ט!) און ער האט זיך אויפגעכאפט!

און דער 'חלום' איז אים אריין זייער, אין דער 'מחשבה' אריין - ווארן אמאל איז פארהאנדן, אז די זאך גייט תיכף ארויס פון דער 'מחשבה' - נאר דער [דאזיגער] 'חלום', איז אים זייער אריין אין דער 'מחשבה'.

לושמיר [אבער] פונדעסטוועגן פארט - איז ביי אים שווער געווען, אז ער זאל דאס טוהן! און ער איז געגאנגען ווייטער צום 'טרונק'!

און דער 'חלום' - האט זיך אים ווייטער געהלומ'ט, כמה פעמים! און דער 'חלום' - האט אים זייער מבבלב געווען! אמאל האט מען אים געזאגט אין 'חלום': "אז דו ווילסט אויף דיר 'רחמנות' האבן - זאלסטו אזוי טאן (דהיינו: ער זאל גיין אויף דעם 'יריד' וכו', כנ"ל)! האט ער שוין געמוזט מקיים זיין דעם 'חלום'!

און ער איז געגאנגען - און האט אוועקגעגעבן דאס 'איבריגע געלט' וואס ער האט נאך געהאט - האט ער עס אוועקגעגעבן אויף דער 'ארבעריג' [אכסניא] וואו ער איז געשטאנען [ער האט דארט סתם אוועקגעלייגט זיין געלט ביי די אכסניא - נישט צוליב א חוב פאר די אכסניא. חיימ'מורחן סא].

און די 'גוטע קליידער' וואס ער האט געהאט - האט ער אויך געלאזט [איבערגעלאזט], אויף דער 'סטאנציע' [אכסניא]! און ער האט זיך גענומען א 'פראסטע [פשוטע] מלבוש' ווי [אזוי-ווי] סוחרים, דהיינו: א 'אפינטשע' - און איז געפארן אויף דעם 'יריד'! - און איז אהינגעקומען!

און ער איז אויפגעשטאנען גאנץ פרי - און איז געגאנגען אויף דעם 'יריד'! האט אים באגעגנט א 'סוחר', און האט צו אים געזאגט: "ווילסטו עפעס פארדינען"? - האט ער אים געענטפערט: "יא! האט ער [דער 'סוחר'] אים געזאגט: "איך באדארף דא, צו טרייבן [פירן] 'בהמות' - וועסטו זיך פארדינגען ביי מיר"?!

און ער האט נישט צייט געהאט זיך מיישב צו זיין, מחמת [צוליב] דעם 'חלום' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט] - (ווארן דער 'חלום' איז זיך געווען: "אז דאס 'ערשטע פארדינסט', מוז ער אננעמען" וכו', כנ"ל האט ער תיכף געענטפערט: "יא!")

און דער 'סוחר' האט אים תיכף געדינגען - און האט תיכף אנגעהויבן אויף אים צו שאפן, אזוי-ווי א 'האר' אויף זיינע 'משרתים'!

און ער האט זיך אנגעהויבן ארומצוקוקן: "וואס ער האט דא געטאן"? - ווארן צו אים קומט בווידאי נישט אזוי א [אזא] דינסט - ווארן ער איז זיך א איידעלער מענטש - און היינט וועט ער מוזן טרייבן [פירן] 'בהמות' - און ער וועט מוזן גיין צופוס ביי די 'בהמות'! נאר מ'קען שוין קיין 'חרטה' נישט האבן! - און דער 'סוחר' שאפט אויף אים, אזוי-ווי א 'האר'!

האט ער געפרעגט דעם 'סוחר': "ווי וועל איך אליין גיין מיט די 'בהמות'?"! האט ער אים געענטפערט: "איך האב נאך 'האדאייעס' [פאסטוכער] וואס זיי טרייבן [פירן] מיינע 'בהמות' - וועסטו מיט זיי אינאיינעם גיין"! און ער האט אים אפגעגעבן צו דער 'האנט', עטליכע 'בהמות', וואס ער זאל זיי טרייבן! האט ער די 'בהמות' געפירט, אויס דער 'שטאט' ארויס!

לאמיר זין פאר הערו

די עלוזטע מעשה - דער בן מלך וכן שפחה שנתחלפו (2)

1. וואס האט דער אמתער בן המלך געווען ווען ער איז אפאל אליין געגאנגען שפאצירן?
- אויסגענוצט זיינע מעלט
 - ער האט זיך געטובלט אין א טייך וואסער
 - ער האט זיך צוגעלייגט
2. וואס נאך האט זיך דארט געווען מיט אים?
- ער האט אנגעהויבן האבן גרויס צער און חרטה אויף זיינע מעשים רעים
 - ער האט זיך נאכאפאל גענומען צום טרונק
 - ער האט דארט גערעדט מיט א חבר
3. וואס האט ער זיך נאכדעם געהאלטן?
- ווי ער ווערט קעניג איבער די וועלט
 - ער זאל גיין צו עפעס א יריד און אנגעמען די ערשטע פארדינסט
 - אז דער אמתער בן השפחה האט חרטה אז ער האט אים פארשיקט
4. וועמען האט ער באמענט ביים יריד?
- דער אמתער בן השפחה
 - א קנעכט
 - א סוחר

- א. וואס האט פארדאסן פארן אמתער בן המלך?
- ווייל דער אמתער בן השפחה איז דער קעניג
 - ווייל ער איז פארטריבן געווארן אימיסט
 - ווייל זיין טאטע האט אים נישט געהאלפן
- ב. וואס האט דער אמתער בן המלך געטאן נאכדעם?
- ער האט אנגעהויבן צו לערניען תורה אין א באהאלטעניש
 - ער האט אנגעהויבן שפילן אויף כלי שיר
 - ער האט זיך גענומען צום טרונק
- ג. וואס האט דער קעניג געטאן ווען ער האט געהערט מענטשן שמועסן אז די קינדער זענען פארביטן?
- ער האט זיי געווארנט אז ער וועט זיי פארשיקן
 - ער האט זיך זייער געשעמט
 - ער האט זיי געשטראפט און געפייניקט
- ד. וואס האט דער קעניג דארט געוואק?
- ער האט זיך געטובלט אין טייך
 - ער האט געפאנגען חיות
 - ער האט חרטה געהאט אויף די עבידה אז ער האט פארטריבן דער אמתער בן המלך
- ה. וואס האט דער קעניג געווען נאכדעם וואס ער איז אהיים?
- ער האט זיך געפארעט אין זיינע זאכן פון פארגעסן
 - פון די חרטה
 - ער האט נישט אויפגעהערט טראכטן פון די חרטה
 - ער האט אן געכאפט די קעניגרייך מיט שטארקייט

סיפער געטראכט אויף וויפיל מענטשן דערציילט דער רבי ביי סיפורי מעשיות - ביז דא - אז זיי האבן זיך גע'חלום'ט א חלום?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

אויף וועמען זאגט דער רבי ביי די מעשה און ביי מעשה י' און ביי מעשה ט' אז ער איז געווען א "בְּרִיָּה" ?
 במעשה ט': די סוֹחָרִים האָבן גיזעהן אז ער איז אַ קלוגער יונג און אַ בְּרִיָּה. (דער חכם)
 במעשה י': ער איז גיזעהן דער בְּרִיָּה צווישן זיי. וואָרען ער איז שוין דאָרט גיזעהן פון לאַנג. (דער בן הבערגר)
 במעשה ז': און ער איז גיזעהן איין גרוֹסער בְּרִיָּה. (דער בן שפחה אמיתי)

דער געווינער אויף בן המלך וכן השפחה 1 איז הילד החשוב יעקב הערשקאוויטש כתה ו', וויליאמסבורג

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72 646-585-3040

אַ טיפּע הַרְטָה

האַט אַפּרִים געוואוינט צו זאָגן, דערצייילן, און באַשטימען. אויב איינער האט דערצייילט אַ מעשָׂה, האָבן אַלע געווארט מיט שפּאַנונג צום רעאַקציע פון אַפּרִים, ווייל אייביג האט ער געהאַט אַ קלאַרע אומצוויידיטיגע וואַרט.

כאַטש וואס אַפּרִים האט בכלל נישט געוואוסט אַלעס, אָבער ער האט זיך מיט אַזאַ זיכערהייט געדינגען מיט אַלעמען, אז אַלע האָבן ווי תּמימות'דיגע שאַף 'פּאַרשטאַנען' אז אַפּרִים ווייסט אַלעס און פּאַרשטייט אַלעס און ער איז אַ 'חכם מִכָּל הָאָדָם'... ווער עס האט זיך דערוואַגט צו קוועקלען אויף אַפּרִים'ס ווערטער, האט ער געווארפן עפעס אַ שפּאַט-וואַרט און ער האט אים אַפּגעווישט פון די מאַפּע' מיט בושות און חרפּות. צווישן די חברים, האט זיך אויך געפונען גמליאל. ער איז געווען אַן אַמט'דיגער און אַ תּמים, אַ רואַינער און איידעלער. איין טאג האָבן אַלע גערעדט איבער די טראַגעדיע וואס האט פּאַסירט אויף רחוב 'רבי עקיבא', ווי צוויי אויטאס האָבן זיך אַרײַנגעהאַקט איינער אינעם צווייטן,

המשך אויף זייט 7

מיר האָבן געלערנט אין די מעשָׂה, ווי דער בן מלך - וואס איז אינצוווישן געווארן קעניג - האט זייער געבאדערט די אַלע רעדערייען, אז עס קען זיין אז ער איז נישט דער אַמט'ער בן מלך, נאר ער איז פּאַרטוישט געווארן מיט די בן שפּחָה. דערפּאַר, האט ער געהאַלטן אין איין פּייניגן דער בן שפּחָה, ביז דער פּאַטער פון דער בן שפּחָה האט פּאַרשטאַנען, אז די איינציגסטע ברירה איז אים צו פּאַרשיקן.

אזוי האט ער טאַקע געטון.

פון צייט צו צייט, האט אים זייער שטאַרק וויי געטון, און ער האט זיך געפּרעגט, "פּאַרנוואס קומט זיך מיר צו ווערן פּאַרטריבן? אויב בין איך א בן מלך, קומט זיך מיר עס דאך זיכער נישט, און אויב איך בין נישט קיין בן מלך, פּאַרנוואס זאל זיך מיר עס דעמאַלט קומען?..."

איין טאג, איז דער בן המלך געפּאַרן אין וואלד צו כאַפּן חיות, און ער האט זיך אַפּגעשטעלט אַביסל זיך אַפּצורוען און שפּאַצירן. ער האט זיך אַראַפּגעלייגט, און געטראַכט צו זיך, 'באַמט, וואס האט שוין דער בן השפּחָה זיך פּאַרזינדיגט? אויב איז ער נישט קיין בן מלך, פּאַרנוואס זאל זיך אים קומען אַזאַ עונש?..."

אַפּרִים איז געווען פון די הויפּט רעדנערס אין פּתָה. אין יעדע נושאַ וואס די חברים האָבן נאר גערעדט,

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר נחמן דויטש הי"ו
לדגל הולדת הבת למזל טוב

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר אהרן ברין הי"ו
לדגל הולדת הבת למזל טוב

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר אברהם אנשין הי"ו
לדגל הולדת בנו למזל טוב